

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת חגית מטלין

תובעת

ע"י ב"כ עו"ד ניסים שלם

נגד

נתבע

ע"י ב"כ עו"ד מאיה הרצברג אלון

פסק דין

רקע עובדתי

1. בפני תביעה למזונות אשר הוגשה על ידי האם כנגד האב ביום *****. ביום ***** הוגש כתב תביעה מתוקן (התיקון היה בעניין המדור שנתבע בכתב התביעה המתוקן נוכח עזיבת התובעת את בית המגורים אשר לא נתבע בתביעה הראשונית). ביום **** הוגש כתב הגנה מתוקן.
2. הצדדים נישאו ביום ***** והתגרשו זמ"ז ביום *****. מנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים:
 - ***** ילידת 2013.
 - ***** ילידת 2013.
 - ***** ילידת 2014.
3. הצדדים חתמו על הסכם ממון ביום ***** אשר אושר על ידי נוטריון, ועל נספח להסכם הממון אשר נחתם ואושר בבית המשפט לענייני משפחה ביום ***** (ר' סעיף 3 לכתב התביעה המתוקן וסעיף 37 לכתב ההגנה המתוקן).
4. מתחילת נישואיהם התגוררו הצדדים בדירה בבעלות הנתבע וכל הוצאות הדירה לרבות תחזוקתה, ארנונה, מים ועד בית וכיוב', שולמו על ידי הצדדים במשותף עד ליציאת הנתבע מהבית. ההוצאות שולמו על ידי הצדדים בחלקים שווים, על ידי הפקדת סכומי כסף שווים מדי חודש לחשבון המשותף (ראה: הסיפא לסעיף 4 לכתב התביעה המתוקן, סעיף 38 לכתב ההגנה, עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 24-25).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

5. התובעת עזבה את דירת המגורים אשר בבעלות הנתבע, ועברה להתגורר בשכירות ב**** כשתחילת השכירות הייתה ביום **** (הסכם שכירות צורף כנספח ח' לכתב התביעה המתוקן). עד למועד זה התגוררה התובעת עם הקטינות כאמור בדירה השייכת לנתבע.

6. ביום ***** ניתנה החלטה למזונות זמניים לפיה האב ישלם לכל אחת מהקטינות סך של 1,200 ₪ לחודש (ובסה"כ 3,600 ₪ לשלושת הקטינות). כמו כן, נקבע כי האב יישא במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות של הקטינות ובמחצית התשלום עבור מוסדות החינוך בהם לומדות הקטינות (מחצית מעלות מסגרת ציבורית בלבד, לרבות צהרונים), בכפוף להצגת קבלות בפניו. עוד נקבע כי קצבת הילדים של המל"ל תתווסף לדמי המזונות ותשולם לידי האם. תוקף החיובים נקבע מיום הגשת התביעה (להלן: "החלטה למזונות זמניים").

7. לעניין הסדרי השהות –

הסדרי השהות של האב עם הקטינות היו תחילה פעם בשבוע כולל לינה ופעם בשבוע ללא לינה, וכל סופ"ש שני מיום שישי ועד מוצ"ש (ר' החלטה בדיון מיום 4.1.17). הסדרים אלו נהגו מיום **** במשך חודשיים עד ליום **** עת ניתן תוקף של החלטה להמלצות התסקיר, ולפיהן הסדרי השהות יתקיימו פעמיים בשבוע כולל לינה וכל סופ"ש שני מיום שישי ועד ליום א'.

8. ביום *** ניתן תוקף של פסק-דין להסכמות הצדדים ולפיהן בין השאר הקטינות יהיו באחריות משותפת של ההורים, והסדרי השהות יתקיימו פעמיים בשבוע כולל לינה וכל סופ"ש שני מיום שישי ועד ליום א'.

9. כך שהסדרי השהות מיום **** ועד היום מתקיימים כאמור פעמיים באמצע שבוע כולל לינה וכל סופ"ש שני מיום שישי ועד יום א'.

10. לשני הצדדים דירה בבעלותם – לתובעת זכויות בעלות בנכס ברחוב **** (ראה: הרצאת הפרטים שצרפה התובעת ביום 26.8.2019). מדובר בדירה בת 4 חדרים עם מרפסת (ראה: עמ' 16 לפרוטוקול הדיון מיום 27.1.19, שורה 19). התובעת אינה מתגוררת בדירה זו. הדירה בבעלותה מושכרת בשכירות חודשית של 4,700 ₪ לחודש, והיא מתגוררת בשכירות חודשית בדירה ב*** ומשלמת סכום של 5,800 ₪ לחודש. לנתבע דירה בבעלותו ב**** בה מתגורר (ראה: הרצאת הפרטים שצירף הנתבע ביום 7.8.19).

11. התקיים הליך הוכחות, הצדדים סיכמו טענותיהם בעל-פה.

הדיון המשפטי:

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

12. בעת הגשת התביעה היו *** ו **** כבנות שלוש וחצי שנים ו*** כבת שנתיים. כיום כאמור **** ו **** כבנות שבע ושלושה חודשים ו*** כבת 5 ושמונה חודשים.
13. בעניין בע"מ 919/15 נדונה סוגיית חלוקת נטל חיוב המזונות בין הורים יהודים במקרה של משמורת משותפת. בפסק הדין נקבעה הלכה לפיה בגילאי 6-15 שנים החיוב במזונות הוא מדין צדקה והוא חל במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת החיוב ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, לרבות הכנסה משכר עבודה. בכך למעשה הושווה הדין החל בגילאים 6-15 שנים לזה החל בגילאי 15-18 שנים, שגם אז החיוב על פי הדין העברי הוא מדין צדקה והוא מוטל על שני ההורים על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות (ר' פסקה 20 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן, והאסמכתאות שם).
- בפסק הדין נקבע ברוב דעות, בהתאם לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן, כי "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה" (פסקה אחרונה לפסק הדין).
14. אשר לקטינים עד גיל 6 – נקבע כי יש להמשיך ליישם את הדין האישי החל והלכת בע"מ 919/15 אינה חלה לגביהם (ר' רמ"ש (מחוזי מרכז) 14655-06-17 ר.ק נ' ד.ק., פורסם בנבו, 26.9.17).
15. יצוין כי ההלכה שנקבעה בעניין 919/15 לא סויגה רק למקרים של משמורת פיזית משותפת והורים בעלי יכולת כלכלית שווה (ר' בע"מ 919/15, דברי כב' השופט פוגלמן בפסקה 77 סייפא לפסק הדין וכן עמ"ש (מחוזי ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב., 20.12.17, סעיף 7 לפסק הדין).
16. בעמ"ש 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. שלעיל נקבע, כי בבואו של ביהמ"ש לפסוק את מזונותיו של קטין בגילאי 6-15 שנים, אזי בהתאם לכללים שנקבעו בבע"מ 919/15 יש לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים:
- א. **צרכי הקטינים** – גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור; צרכים שאינם תלויי שהות; צרכים והוצאות חריגות, ללא הבחנה בין צרכים הכרחיים ללא הכרחיים.
- ב. **יכולותיהם הכלכליות של ההורים** – מכלל המקורות שעומדים לרשותם, כולל שכר עבודה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי שהות ולצרכים החרिגים.
- ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון בעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים.

17. כן נקבע כי על בית המשפט לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב בפניו, על מנת להבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר, אגב התחשבות בהכנסות ההורים ובזמני השהות, וכאשר בית המשפט משווה אל מול עיניו את עיקרון העל של טובת הילד.

ור' לעניין זה את שנאמר בבע"מ 919/15 שלעיל: "נראית לי גם המלצתה של ועדת שיפמן שלפיה טובת הילד במשמורת פיזית משותפת מחייבת גם כי הוא יזכה ל"תנאים כלכליים משפחתיים דומים" בכל אחד מן הבתים ... כך שלכל הפחות יסופקו צרכיו ההכרחיים של הקטין בכל אחד מן הבתים, כשהצרכים העולים על כך יסופקו ככל הניתן בשים לב ליכולתם הכלכלית של ההורים. על רקע הבנה זו של טובת הילד, יש להבטיח כי בידי שני ההורים – האב והאם – יהיו די משאבים לצורך סיפוק מלוא צרכיו ההכרחיים של הילד, כמו גם המשאבים הדרושים לסיפוק צרכיו הנוספים של הילד במידה סבירה בפרקי הזמן שהוא שווה עם כל אחד מהם" (שם, סעיף 89 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).

18. עוד נקבע כי פסיקת המזונות נעשית באמצעות איזון כולל של הכנסות המשפחה מכלל המקורות. בעת בחינת יכולתם הכלכלית של ההורים, יתחשב בית המשפט הן בגובה הכנסתם בפועל של ההורים, הן בפוטנציאל השתכרותם והן ברכושם (בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה, פסק דין מיום 8.6.05, פסקה 5 לפסק הדין; בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי, פסק דין מיום 2.10.05; ע"א 250/09 פלוני נ' פלוני, פורסם באתר הרשות השופטת ביום 2.6.09, פסקה 5 לפסק הדין).

יכולותיהם הכלכליות של ההורים ופוטנציאל השתכרותם:

הכנסות האם, פוטנציאל השתכרותה ורכושה:

19. אין מחלוקת בין הצדדים כי ממוצע השתכרות התובעת מעבודתה **** הינו : 12,000 ₪ נטו לחודש (ראה: עמ' 38 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורה 33).

20. כשנשאלה התובעת בחקירתה מה מקורות ההכנסה הנוספים שלה, השיבה כי מיולי 2019 מקבלת שכר דירה מהשכרת הדירה **** אשר בבעלותה בסכום של 4,700 ₪ לחודש. כמו כן העידה כי קיימות הפקדות נוספות בחשבון הבנק כמו: 1,500 ₪ שהועברו לחשבונה ביום *** ע"י אביה, וכן שיק בסכום של 2,717 ₪ שהופקד לחשבונה על ידי אביה ביום ****.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

עוד העידה: "אבא שלי מרגע שנישאתי, תמיד נותן לי כספים. הוא רוצה שאני והבנות שלי נשמור על רמת חיים מסוימת. בפרט בחודשים שעברתי דירה ולא קיבלתי דמי שכירות". כמו כן העידה, כי אביה נותן לה כל הזמן כסף (ראה: עמ' 21 לפרוטוקול הדיון 1.7.20, שורות 17-21, 23-25, עמ' 22, שורות 29-30).

בסיכומי הנתבע טענה ב"כ הנתבע לעניין זה, כי רצוי להביא את העזרה החודשית הקבועה מאבי התובעת בחשבון בחישוב מכלול הכנסותיה (ראה: עמ' 42 לפרוטוקול הדיון 1.7.20, שורות 15-19).

21. בכתב ההגנה המתוקן טען הנתבע כי התובעת עובדת בנוסף כ**** וצריך כנספח א' לכתב הגנתו פרסום באינטרנט בו מצוין כי התובעת הינה **** (ר' סעיף 54 לכתב ההגנה המתוקן).

בתצהיר הנתבע לא הועלתה טענה זו, ומכל מקום לא הובאה כל ראיה לעניין הכנסה של התובעת מעבודה נוספת. הנתבעת אף לא נשאלה בחקירתה לעניין זה.

זכויות סוציאליות ורכוש:

22. בבעלות האם כאמור דירה, בת 4 חדרים עם מרפסת, בעיר **** (ראה: הרצאת פרטים מעודכנת וכן בעמ' 16 לפרוטוקול הדיון מיום 27.1.2019, שורות 17-20). על הדירה לא רובצת משכנתא.

כמו כן, פירטה האם בסעיף 10 להרצאת הפרטים המעודכנת, כי יש לה קופות ו/או זכויות סוציאליות ו/או פנסיוניות, ומיטלטלין (ר' סעיף 10 להרצאת פרטים מעודכנת מיום ***).

23. מעיון בדפי חשבון הבנק שצירפה התובעת לחודשים *** עד ליום *** עולה, כי בחודש *** 2019 יתרת הזכות בחשבונה הייתה 225,802 ₪ ובחודש *** 2019 יתרת הזכות הייתה בסכום של 63,195 ₪.

מדפי החשבון שצירפה התובעת עולה כי ביום *** בוצעה העברה מחשבונה בסכום של 120,000 ₪.

כשנשאלה לעניין זה בחקירתה, השיבה: כי מדובר בהחזר הלוואה לאביה שנתן לה, כשעזר לה לרכוש את הדירה: "...הוא אמר לי מרגע שאת מקבלת מפתח, את צריכה לשלם את זה" (ראה: עמ' 22 לפרוטוקול הדיון 1.7.20, שורות 26-28). ואולם, התובעת לא ציינה עניין ההלוואה בהרצאת הפרטים שצורפה לכתב התביעה המקורי, אף לא צוין הדבר בהרצאת הפרטים המעודכנת מיום **** או בתצהיר התובעת מיום ****. כמו כן התובעת לא צירפה מסמך ו/או ראיה התומכים בסכום החוב/הלוואה לאביה.

24. כשנשאלה התובעת בחקירתה מה היתרה בחשבון העו"ש שלה כיום, השיבה: "משהו כמו 70,000 ₪ בזכות" (ראה: עמ' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 20-21).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

25. לתובעת רכב צמוד מעבודתה ללא הגבלת דלק (ראה: עמ' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 36-33).

26. התובעת העידה רק בחקירתה (לא ציינה נתון זה קודם לכן), כי קיבלה שיקים בסכום של 6,270 ₪ לחודש מ"*****" (החברה ממנה רכשה את הדירה), שכן איחרו במסירת הדירה, כשמועד המסירה היה אמור להיות-****. בעדותה ציינה, כי החברה פיצתה אותה לאחר 3 חודשי חריגה במסירת הדירה, בסכום של 6,270 ₪ לחודש עבור דמי שכירות. תחילה העידה התובעת כי "לא יודעת בדיוק" כמה שיקים קיבלה מ"*****". בהמשך העידה כי: "לא זוכרת", כמה שיקים קבלה מ"*****", וכי "לא סגורה בדיוק". בהמשך העידה, כי קיבלה 4 שיקים בסכום הזה, בהתאם לפירוט בדפי החשבון שצירפה להרצאת הפרטים המעודכנת לחודשים ****, שהוצגו בפניה בחקירתה. רק בהמשך חקירתה השיבה, כי ממועד סיום החריגה במסירת החזקה בדירה *** קיבלה שיקים בסכום של 6,270 ₪ עד מסירת החזקה בפועל בחודש ***. דהיינו, מעדות התובעת עולה, כי קיבלה בגין האיחור במסירת הדירה מהחברה הקבלנית, במשך כ- 7 חודשים לכל הפחות, מחודש *** עד ***, שכר דירה עבור הדירה בבעלותה, בסכום של 6,270 ₪ לחודש. בעוד שהשכירות ששילמה התובעת עבור הדירה ששכרה ב**** הייתה בסכום של 5,800 ₪ לחודש (ראה: עמ' 21 לפרוטוקול הדיון 1.7.20, שורות 17-12, 34-36, עמ' 22 שורות 10-3).

27. יצוין כי מעבר לדפי החשבון שצירפה התובעת להרצאת הפרטים המעודכנת מיום *** כמפורט לעיל, לא ציינה בכתב התביעה המתוקן שהגישה לתיק ביום **** (הנתמך בתצהירה מיום ***), כי אמורה הייתה לקבל או כבר החלה לקבל שכר דירה מהחברה הקבלנית, כפיצוי בגין האיחור במסירת הדירה שרכשה. (בחקירתה כאמור לעיל העידה כי החלה לקבל את הפיצוי בדמי השכירות מחודש ***). יצוין כי כתב התביעה תוקן רק בהקשר לרכיב המדור שתבעה התובעת עם עזיבתה את דירתו של הנתבע ב***. מן הראוי היה כי התובעת לכל הפחות תציין בכתב התביעה המתוקן כי הדירה שרכשה טרם נמסרה לה, וכי יש איחור במסירה והחברה הקבלנית מפצה אותה או אמורה לפצות אותה בסכום כלשהוא, עבור שכירות חודשית, וממתי זה אמור לקרות. התובעת העידה כאמור כי קיבלה את סכומי הפיצוי רק אחרי 3 חודשי חריגה במסירה (החל מחודש***).

אף בדיון שהתקיים ביום 27.1.19, טען ב"כ התובעת כי התובעת מתגוררת בשכירות ב*** ומשלמת דמי שכירות בסכום של 5,800 ₪ לחודש. עוד טען כי שכר הדירה "של הדירה ב***

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

שעשוי להתקבל ועדיין לא התקבל, יהיה בסביבות 3,600 ₪ מאחר וב**** דמי שכירות נמוכים יותר" (ראה: עמ' 15 לפרוטוקול הדיון מיום 27.1.19, שורות 6, 10-12). לא נטען באותו דיון כי התובעת מקבלת בעת הזו ומזה מספר חודשים, דמי שכירות מהחברה הקבלנית בגין האיחור במסירת הדירה בסכום של 6,270 ₪ לחודש (כפי שעלה כאמור מחקירת התובעת), העולה אף על הסכום המשולם על ידה.

28. לסיכום כל האמור לעיל, אני מעמידה את הכנסתה/השתכרותה/פוטנציאל השתכרותה של האם על סך של 12,000 ש"ח נטו לחודש.

הכנסות האב, פוטנציאל השתכרותו ורכושו:

29. אין מחלוקת בין הצדדים כי ממוצע השתכרות הנתבע מעבודתו כ****, הינו: 11,000 ₪ לחודש (ראה: עמ' 38 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורה 33).

זכויות סוציאליות ורכוש:

30. בבעלות האב דירה, בת 4 חדרים בעיר *** בה מתגורר (ר' סעיף 9 להרצאת פרטים מעודכנת). על הדירה לא רובצת משכנתא.

31. בסעיף 10 להרצאת הפרטים המעודכנת שהגיש הנתבע ביום *** ציין, כי בבעלותו קרקע ממושכנת על מלוא הסכום, כשהנושה היא אמו, וסה"כ החוב אליה הוא: 300,000 ₪. בדיון מיום 27.1.19 ציין האב, כי יש לו זכות לקרקע מסחרית ב***, אשר לטענתו השקיע כ-150,000 ₪ עבור רכישתה, אך לא ציין את דבר החוב לאמו ומשכון הקרקע. להיפך, עוד הציע בדיון זה, למכור את הקרקע לתובעת: "...זו זכות לקרקע מסחרית...אני מוכן למכור לה את זה. השקעתי שם 150,000 ₪...שתכנס במקומי..." (ראה: עמ' 17 לפרוטוקול הדיון מיום 27.1.2019, שורות 11-14).

בחקירתו העיד לעניין הקרקע ב*** כי יש לו נכס משועבד, וכי כל הזכויות בקרקע משועבדות לאמו, וסכום החוב הינו 300,000 ₪.

כשנשאל אם יש לו מסמך להראות שחייב כסף לאמו, השיב: "בתיק היית אמור לקרוא...". כמו כן העיד הנתבע לעניין החוב הנטען, כי היה להם סכסוך במשפחה עם אחיו ואחותו עקב כספים שלקח מהוריו, וכדי ליישב את הסכסוך שיעבד את הזכויות בקרקע לאמו (ראה: עמ' 30 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 33-36, עמ' 31, שורות 1-2, 8-9).

יצוין כי הנתבע לא צירף מסמך ו/או ראיה התומכים בסכום החוב/ההלוואה לאמו, אף לא הביא לעדות מי מבני משפחתו בעניין זה.

כמו כן לא צוין בהרצאת הפרטים המעודכנת שצירף הנתבע התשלום התקופתי אותו משלם הנתבע עבור החוב (ככל שמשיב את החוב הנטען). אף כשנשאל בחקירתו מדוע לא משיב

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- לאמו את ההלוואה מיתרת הזכות בחשבון, השיב כי עניינו האישיים הכספיים הם שלו
(ראה: עמ' 31 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 12-13).
32. מתלושי השכר שצירף הנתבע עולה כי לנתבע ביטוח מנהלים, הנתבע העיד כי אין לו קופת
גמל (ראה: עמ' 30 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורה 15).
33. מעיון בדפי חשבון הבנק שצרף הנתבע לתקופה שבין **** ועד ליום ***, עולה כי נכון ליום
**** עמד חשבון הבנק שלו ביתרת זכות של 121,270 ₪ וביום **** עמד ביתרת זכות של
110,178 ₪.
34. לנתבע רכב צמוד מעבודתו עם הגבלת דלק עד 500 ₪ (ראה: עמ' 30 לפרוטוקול הדיון מיום
1.6.20, שורות 23-26).
35. לסיכום כל האמור לעיל, אני מעמידה את הכנסותי/השתכרותו/פוטנציאל השתכרותו של
האב על סכום של 11,000 ₪ לחודש.

יחס ההכנסות בין הצדדים:

36. ב"כ התובעת טען בסיכומיו, כי לאחר חישוב ההוצאות של האם (הפרש שכר דירה, הפרש
בהוצאות החזקת בית והוצאות אישיות שלה כאישה אשר גבוהות ככלל מאלו של גבר) יש
להעמיד את הכנסתה הפנויה על סכום של 9,000 ₪ ואת הכנסות הנתבע על סך של 10,500
₪, כשיחס ההכנסות הוא של 55% לנתבע ו- 45% לתובעת.
- עוד טען ב"כ התובעת בסיכומיו, כי יש לחייב את הנתבע בחלוקת ההוצאות המיוחדות
החינוכיות והרפואיות ביחס של 60% לנתבע, ו- 40% לתובעת (ראה: עמ' 40 לפרוטוקול
הדיון מיום 1.6.20, שורות 21-35, עמ' 41, שורות 1-2, 11-12).
- מנגד טענה ב"כ הנתבע, כי יש יתרון בשכר של התובעת, ההפרש בשכר הדירה אותו משלמת
התובעת אינו רלוונטי לטענתה, שכן היא בחרה לשדרג את הדיור ולהוסיף חדר, ולא חייבת
הייתה לשכור דירה בת 5 חדרים. כמו כן ציינה כי יש לקחת בחשבון אף את הסיוע הקבוע
של הוריה, ולפיכך היתרון הכלכלי שלה מגיע ל-3,000 ₪ לחודש.
- עוד טענה בסיכומיה, כי יש לחייב ההורים לשאת בחלקים שווים בכל ההוצאות שאינן
תלווי שהות (ראה: עמ' 41 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 20, 31, עמ' 42 שורות
5-6, 18-21).
37. לאחר עיון במכלול החומר ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי הן
הורי התובעת והן הורי הנתבע סייעו ו/או מסייעים להם כספית, כל הורה בדרכו שלו (ראה:
סעיפים 20 ו- 31 דלעיל). שני הצדדים אף העידו כי הוריהם נתנו להם כספים.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

התובעת העידה כי אמו של הנתבע מסייעת לו. הנתבע העיד כי הוריו נתנו לו הלוואה שעליו להשיב (הגם שכאמור לעיל לא צורף כל מסמך ואו ראיה בעניין זה), בניגוד לאבי התובעת שמסייע לה לטענתו וימשיך לסייע לה (ראה: עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 15-16, עמ' 31 שורות 8-10). כמו כן העיד הנתבע כי היה לו סכסוך עם אחיו ואחותו עקב כספים שלקח מהוריו (ראה: בסעיף 31 לעיל).

משכך, לא מצאתי לקחת בחשבון בחישוב הכנסות התובעת את הסיוע הכספי שנותנים לה הוריה כפי שביקש הנתבע, שכן כאמור הגעתי למסקנה כי גם לו הוריו סייעו/מסייעים כספית.

38. מהמפורט מעלה עולה, כי לשני ההורים דירה בבעלותם ללא משכנתא, לשניהם יתרת זכות בחשבון הבנק.

הצדדים התנהלו במהלך חייהם המשותפים, באופן שכל אחד מהם הפקיד סכום של כ- 6,000 ₪ לחשבון המשותף, כאשר התובעת העידה כי הייתה מוציאה כספים נוספים מחשבונה האישי ומסיוע הוריה כדי לשמר את רמת החיים שרצתה עבור הקטינות (ראה: עמ' 25 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 2-8).

39. אף בסיכומי הנתבע טענה ב"כ, כי אותה רמת חיים, או מותגים שרוצה התובעת עבור הקטינות לא היו מוסכמים על הנתבע, הנתבע צנוע בבחירותיו, מחושב, כך התנהל בחייהם המשותפים וכך מתנהל כיום (ראה: עמ' 41 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 32-36).

40. לשני ההורים כאמור רכב צמוד מעבודה, לתובעת ללא הגבלת דלק, לנתבע עם הגבלת דלק של עד 500 ₪, לשניהם הוצאות החזקת בית, והוצאות אישיות.

לתובעת הוצאה עבור ההפרש בשכר דירה בין השכירות שמקבלת עבור השכרת דירתה (4,700 ₪) ובין השכירות שמשלמת עבור הדירה בה מתגוררת עם הקטינות ב*** (5,800 ₪) של: 1,100 ₪ לחודש.

41. לסיכום כל האמור, אני מעמידה את הכנסות הצדדים לצורך חישוב המזונות 12,000 ₪ (הכנסת האם), ו- 11,000 ₪ הכנסת האב.

היחס בין ההכנסות הינו: 52% (האם) – 48% (האב).

צרכי הקטינות:

42. התובעת פירטה את צרכי הקטינות *** ו*** בכתב התביעה המתוקן בסכום של 4,397 ₪ לכל אחת, ואת צרכי הקטינה *** בסכום של 4,612 ₪ (כולל הוצאות חינוך וצהרון).

למרות זאת, העמידה את תביעת המזונות עבור 3 הבנות יחד על סך של 9,000 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

כמו כן עתרה לחייב הנתבע בכל הוצאת החזקת הבית, וב- 50% מהוצאות המדור (משכר דירה של 5,800 ₪) בסכום של 2,900 ₪ לחודש.
בתצהירה טענה, כי סך כל צרכי הקטינות לרבות הוצאות החזקת המדור הוא: 13,791 ₪. למרות זאת טענה כי מעמידה את תביעתה על סך של 9,000 ₪ לחודש (הכוללים אף את הוצאות החינוך וצהרון ל-3 הבנות יחד), בתוספת הוצאות החזקת הבית (בעת הגשת התצהיר עדיין התגוררה התובעת בבית הנתבע עם הקטינות כך שרכיב המדור לא נתבע).

43. בסיכומיו טען ב"כ התובעת, כי מציע להעמיד את צרכיה ההכרחיים של כל קטינה מגיל 6 על סכום של 2,700 ₪ כולל חלקה בהוצאות המדור והחזקתו, ולא כולל הוצאות חינוך והוצאות רפואיות.

בהתאם ליחס ההכנסות ויחס זמני שהות כפי שטען להם, ביקש ב"כ התובעת לחייב את האב בסכום של 300 ₪ עבור כל קטינה.

כמו כן ביקש לחייב את האב בסכום נוסף של 500 ₪ לכל קטינה שיועבר לידי האם כהורה דומיננטי עבור רווחת הבנות (ראה: עמ' 39 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 13-17, עמ' 40, שורות 5-8, עמ' 41 שורות 9-4).

עוד עתר ב"כ התובעת בסיכומיו, לחייב הנתבע ב- 60% מהוצאות החינוך הבריאות, חוגים, צופים וכי הקצבאות יועברו ליד האם. עוד ביקש שכל ההתחשבות תהיה רטרואקטיבית (ראה: עמ' 41 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 10-17).

44. ב"כ הנתבע טענה בסיכומיה, כי החל מגיל 6 על ההורים לשאת בחלקם שווים בהוצאות שאינן תלויות שהות, וכי כל אחד מההורים יישא בהוצאות תלויות שהות כשהוא עם הבנות בביתו ולא יהא כל חיוב של האב במזונות.

עוד ביקשה שתהא התחשבות רטרואקטיבית מהגיע כל אחת מהבנות לגיל 6.
כמו כן טענה כי מוכנה כי ההחלטה למזונות זמניים תחול, עד גיל 6 של כל אחת מהקטינות (ראה: עמ' 41 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 20-25).

לעניין מזונות הקטינות עד הגיע כל אחת מהן לגיל 6 שנים:

45. בפסק דין שניתן ביום 9.10.2017, נקבע כי צרכיו ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות משהם בידיעה הכללית השיפוטית, עומדים כיום על סך של 1,600 ₪, לא כולל דמי מדור ואחזקתו (ראה: עמ"ש (מחוזי ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני, פורסם בנבו, 9.10.2017).

הלכה פסוקה היא, כי אם לילד אחד במשפחה קובעים סכום מסוים של מזונות, הרי ביחס למספר ילדים, סכום המזונות אינו שווה למכפלת מספר הילדים בסכום הנקבע לילד אחד (ראה: ע"א ורד נ' ורד פ"ד מב (3), 599).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

46. נוכח גילן של הקטינות במועד הגשת התביעה ונוכח ההכנסות הדומות של הצדדים והסדרי השהות הנוהגים אף נוכח ההלכה כפי שהובאה לעיל, כי עד גיל 6 – יש להמשיך ליישם את הדין האישי החל והלכת בע"מ 919/15 אינה חלה לגביו, **אני רואה לנכון לקבוע את צרכי כל אחת מהבנות בסכום של 1,200 ₪ לחודש (הכולל את חלקן בהוצאות החזקת המדור).** לסכום זה יש להוסיף את חלקן של הקטינות בהוצאות המדור (שכר דירה). בנוסף, יישאו ההורים בחלקים שווים בהוצאות חינוך הקטינות, הוצאות צהרון, הוצאות רפואיות חריגות וחוג אחד לכל קטינה, כמפורט להלן.

47. מאחר ואין מחלוקת כי עד ליום 1.9.18 התגוררה האם עם הקטינות בבית הנתבע אין מקום לפסיקת חלקן של הקטינות בהוצאות מדור עד למועד זה. כמו כן מאחר והאם העידה כי קיבלה דמי שכירות עבור הדירה ב*** בסכום של 6,270 ₪ לחודש, כ- 7 חודשים לפחות, עד ל***, אף העידה, כי כחודש וחצי הדירה נותרה ריקה עד שהשכירה אותה בחודש 7/19 בסכום של 4,700 ₪ לחודש, ומנגד שילמה שכירות עבור הדירה ב*** סכום של 5,800 ₪ לחודש, אין מקום לפסיקת מדור אף בתקופה זו (ראה: **סעיף 26 דלעיל, ראה אף עדות התובעת בעמ' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 3-15**).

יש מקום לפסיקת חלקה רק של הקטינה *** במדור (שכן *** ו*** הגיעו לגיל 6 ביום***), החל מיום *** עד הגיעה לגיל 6, כמפורט להלן.

48. יצוין כי האם מתגוררת ב*** בשכירות למרות בקשתה להעתיק מגוריה ומגורי הקטינות לדירה בבעלותה ב****. האב התנגד לבקשה זו. נוכח התנגדותו הוזמן תסקיר שנתן המלצתו בעניין, ולפיה האם לא תעתיק מגוריה ב***, שכן יש בדבר כדי לפגוע בטובת הקטינות שתיאלצנה לשהות בנסיעות זמן ארוך. משכך, נקבע בהחלטה מיום 18.6.18 (בתיק 60768-11-16) כי האם תוכל לעבור להתגורר עם הקטינות בערים *** , *** , *** או ****, או בכל שכונה אחרת המרוחקת לכל היותר 7 ק"מ ממקום מגוריהם של הצדדים ב***. בסופו של יום עברה האם כאמור להתגורר בדירה בשכירות ב***.

49. נוכח האמור, לא מצאתי לקבל את טענת הנתבע בסיכומיו כי ההפרש בדמי השכירות, בין דמי השכירות שמקבלת התובעת בגין השכרת דירתה ב**** לבין דמי השכירות שמשלמת ב*** אינו רלוונטי. שכן לטענתו, התובעת החליטה לשדרג את רמת החיים שלה ועברה להתגורר בשכונה הכי יקרה ב*** ובחרה בדירה בת 5 חדרים (ולא 4 חדרים כפי שהתגוררו כמשפחה וכפי שמתגורר כיום האב), ולכן עליה לשאת בהפרש (ראה: עמ' 42 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 6-3).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

לא זאת אף זאת, האב הגיש תביעה לדמי שימוש ראויים (בתיק 63817-05-17) במסגרתה עתר לחייב האם בדמי שכירות ראויים עבור תקופה שהתגוררה בדירתו ועד למועד פינויה בפועל בסכום של 5,600 ₪ לחודש.

האב אף צירף לתביעה לדמי שימוש שהגיש כנספח ו' מסמך מ"מ"מ" ולפיו מוערך שווי דמי השכירות של דירתו בסכום של 5,600 ₪ לחודש. כך שאינני מוצאת שדמי השכירות שמשלמת האם מופרזים, שעה שהאב עצמו מעריך את דמי השימוש הראויים עבור דירתו ב*** בסכום של 5,600 ₪ לחודש.

האם מקבלת כאמור דמי שכירות עבור הדירה בבעלותה ב*** סכום של 4,700 ₪. כך שמשלמת הפרש בסכום של 1,100 ₪ לחודש. חלקן של הקטינות בהוצאות המדור הינו: 50% מ- 1,100 ₪ לחודש, ובסה"כ: 550 ₪ לחודש לשלושתן יחד (183 ₪ לכל אחת מהן).

50. מאחר *** ו*** הגיעו לגיל 6 ביום *** אין מקום כאמור להוסיף לדמי המזונות עבורן את חלקן בהוצאות המדור.

על האב להשתתף רק בחלקה של הקטינה *** במדור עד הגיעה לגיל 6 שנים וזאת מהמועד בו החלה האם לקבל דמי שכירות עבור דירתה-***.

51. לסיכום, עד הגיע הקטינות *** ו*** לגיל 6 (ביום ***) יישא האב במזונות כל אחת מהן בסכום של 1,200 ₪.

האב יישא במזונותיה של *** בסכום של 1,200 ₪ לחודש עד ליום ***.

החל מיום *** ועד הגיעה של *** לגיל 6 – (ביום ***) יישא האב במזונותיה בסכום של 1,383 ₪ לחודש (הכולל אף את חלקה בהוצאות המדור) למען הנוחות, יעוגל הסכום ל- 1,400 ₪ לחודש.

כמו כן יישא האב במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות של הקטינות ובמחצית התשלום עבור מוסדות החינוך בהם לומדות הקטינות (מחצית מעלות מסגרת ציבורית בלבד, לרבות צהרונים), מחצית חוג אחד לכל קטינה, בכפוף להצגת קבלות בפניו על התשלום, כמפורט להלן. תוקף החיוב מיום הגשת התביעה.

לעניין הסדרי השהות:

52. אין מחלוקת בין הצדדים כי הקטינות שוהות 6 ימים מתוך 14 יום אצל האב, ו- 8 ימים מתוך 14 שוהות אצל האם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בסיכום חודשי: 16 ימים אצל האם, ו- 12 ימים אצל האב.

יחס הסדרי השהות הינו 57% לאם ו- 43% לאב (ראה: סיכומי התובעת עמ' 41 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורה 3, סיכומי הנתבע: עמ' 41, שורה 27).

לעניין מזונות הקטינות מגיל 6:

53. ברמ"ש 59188-10-18 נ. נ. (פורסם בנבו, 25.10.18), נקבע ע"י כב' הש' ויצמן כי "מאז שניתנה הלכת 919/15 אין מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד את הצרכים בכללותם. עוד יש לציין כי צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים עולים צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נוכח הכפילויות הנדרשות מטבעם של דברים בחלק מהוצאותיו, להערכתי ומבלי לקבוע מסמרות בדבר ראוי שהערכה זו תעלה, למצער, על סך של 2,250 ₪ לחודש לקטין".

54. לאחר עיון במכלול החומר שבתיק, ולאחר ששמעתי עדויות הצדדים, ומאחר והקטינות חולקות את זמני השהות בבית שני ההורים באופן נרחב ונוכח הפסיקה דלעיל, **אני רואה לנכון להעמיד את צרכי כל אחת מהקטינות בסכום של 2,250 ₪ לחודש לכל אחת מהן.**

55. **לעניין הוצאות מדור:** לאב אין הוצאות בגין שכר דירה או משכנתא. האם כאמור משלמת הפרש בשכר דירה של 1,100 ₪ לחודש. כפי שנקבע לעיל, מצאתי כי יש לקחת בחישוב חלקן של הקטינות במדור גם את ההפרש בשכר דירה (ראה: סעיף 49 דלעיל).

משכך חלקן של הקטינות בהוצאות המדור יהא (50% מ-1100 ₪) = 550 ₪ לשלושתן יחד, וחלקה של כל אחת מהן הינו: 183 ₪.

56. **הוצאות אחזקת מדור:**

לשני ההורים הוצאות אחזקת מדור.

את הוצאות אחזקת המדור בבית כל אחד מההורים אני מעריכה בסכום של 1,200 ₪ לחודש.

חלקן של הקטינות בהוצאות החזקת המדור בבית כל אחד מההורים יהא 50% מ-1,200 ₪ דהיינו, 600 ₪ לשלושתן יחד, וחלקן של כל אחת מהן בבית כל אחד מההורים, הינו 200 ₪.

57. **אני מעמידה איפוא את צרכי כל אחת מהבנות, לרבות חלקן בהוצאות המדור והחזקתן על סכום של: 2,250 ₪ + 183 ₪ (הוצאות מדור בבית האם) + 200 ₪ (הוצאות אחזקת מדור בבית האם) + 200 ₪ (הוצאות אחזקת מדור בבית האב) = 2,833 ₪.**

יחס ההכנסות בין הצדדים:

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

58. כאמור לעיל, הכנסות הצדדים לצורך חישוב המזונות הינם: ₪ 12,000 (הכנסת האם), ו-

₪ 11,000 הכנסת האב.

היחס בין ההכנסות הינו: 52% (האם) – 48% (האב).

יחס הסדרי השהות:

59. יחס הסדרי השהות הינו 57% לאם ו- 43% לאב (ראה: גם סעיף 52 דלעיל).

חישוב המזונות בהתאם להכנסות ההורים:

60. אל נוכח כלל האמור קביעת החיוב בגין כל אחת מהקטינות מגיל 6, בהתאם ליחס

ההכנסות בין ההורים הינו כדלקמן:

$$\underline{\underline{₪ 1,473 = 52\% \times 2,833}}$$

$$\underline{\underline{₪ 1,360 = 48\% \times 2,833}}$$

61. צרכי כל אחת מהקטינות בהתאם להסדרי השהות, הינם כדלקמן:

$$\underline{\underline{₪ 1,614 = 57\% \times 2,833}}$$

$$\underline{\underline{₪ 1,218 = 43\% \times 2,833}}$$

62. בהתאם לאמור לעיל, על האב לשלם מזונות כפי חלקו בהתאם ליחס ההכנסות בקיזוז

ההוצאות שמוציא בעת שהיית הקטינות עימו: ₪ 1,360 - ₪ 1,218 = 142 ₪ לכל אחת

מהקטינות.

הוצאות שאינן תלויות שהות- הורה מרכז:

63. פרט להוצאות השוטפות כאמור, אותן הערכתי בסך של 2,833 ₪ עבור כל אחת מהקטינות,

לקטינות הוצאות בגין צרכים נוספים שאינם תלויי שהות.

64. בבע"מ 919/15 שלעיל נקבע כי גם כאשר זמני השהות של הילד אצל כל הורה שווים, שאז

חייב כל הורה לשאת במלוא הוצאות הקיום השוטפות של הילד בעת שהותו אצלו (לרבות

מדור), אזי לגבי ההוצאות שאינן תלויות שהות ואינן הוצאות קיום שוטפות (כגון ביגוד,

ספרים, טיפול רפואי שאינו צפוי ועוד), על בית המשפט לשקול האם לקבוע את אחד

ההורים כ"הורה מרכז" אליו יעביר ההורה השני את חלקו (מחצית) בהוצאות. ההורה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

המרכז יקבל לידי מחצית תשלום ההוצאות שאינן תלויות שהות וידאג לביצוע התשלומים והרכישות לגורמים השונים (ראה סעיפים 49-50 לפסק דינה של כב' השופטת ברק- ארז וכן ראה עמ"ש (מחוזי י-ם) 45464-02-18 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו, 17.05.2018).

65. בין הצרכים שאינם תלויי שהות נכללים בין השאר: תשלומי בית ספר, קייטנות, צהרון, תשלומי וועד לבי"ס, חוגים והביגוד במסגרתם, טיפולים רגשיים, ביטוח קופת חולים, הוצאות רפואיות חריגות כגון טיפולי שיניים, אורתודנט, משקפיים, תחפושות בפורים, שמחות, ימי הולדת, בר מצוות, מתנות לימי הולדת, ספרי לימוד ומכשירי כתיבה, בגדים והנעלה, תספורת, וכו'.

66. מעדויות הצדדים ומחילופי הודעות הווסס- אפ שצורפו לבית המשפט (מוצג ת/1 ומוצג נ/1) התרשמתי כי למרות שההורים הגיעו להסכמות לעניין אחריות הורית משותפת, אין ביניהם שיתוף הפעולה הנדרש מהורים שחולקים אחריות הורית משותפת וחלוקת זמני שהות כמעט שווה ביניהם, כמפורט להלן.

67. בחקירתה העידה התובעת כי היא זו שנותנת הכול לקטינות ביגוד, חוגים וכו'. עוד העידה כי גם בחייהם המשותפים נעזרה בהוריה, כי אם "זה היה תלוי ב***, הבנות לא היו מקבלות שום בגד, משהו מעבר...אני חייבת לקבל קצבה מסוימת מאחר ואני יודעת שבלעדיה, הבנות לא יקבלו מה שהן זכאיות לו" (ראה: עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 16-17, עמ' 25, שורות 6-8).

התובעת העידה כי יש לה מנוי בקאנטרי ב***. כחלק מהמנוי לקאנטרי יש לקטינות 2 חוגים פעמיים בשבוע. עוד העידה כי ביקשה מהאב להשתתף איתה בחוגים, אך הוא לא הסכים. העלות היא 550 ₪ לחודש לה ול- 3 הקטינות (ראה: עמ' 25 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 27-33).

האב העיד בחקירתו כי קיבל בהפתעה את רישום הבנות על ידי האם לקאנטרי *** וכי מאז החל לקחת אותן לקאנטרי *** (ראה: עמ' 33 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורה 34).

68. מחילופי הווסס-אפ בין ההורים (מוצג נ/1) עולה, כי ההורים לא שיתפו פעולה לדוגמא בעניין הרישום לקאנטרי ולחוגים עבור הקטינות במסגרתו:

האם: "בהחלט הצעתי לך להשתתף יחד בחוגי הילדות מזכירה שסירבת..."

האב: "מעולם לא הצעת להשתתף במנוי לקאנטרי"

האם: "הילדות רשומות שם לחוגים לא רצית להשתתף לא בכסף ולא בימים אני חיפשת מה שמתאים לאתגר שהצבת"

האב: "אני נרשם איתם לקאנטרי ***"

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

האם: "לשיקולך. מה לגבי שיעורי השחייה? שזה חוג?"
האב: "במחשבתי לרשום את הבנות לקאנטרי *** ויחד עם זה גם שיעורי שחיה"
(ראה: עמ' 1-2 למוצג נ/1).

69. האם העידה בחקירתה כי האב עשה שימוש במנוי שלה לקאנטרי ***, והביא את הבנות פעמיים או שלוש לקאנטרי בימי הסדרי השהות שלו (ראה: עמ' 26 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 11-15). האב אישר בחקירתו כי הביא את הבנות פעמיים-שלוש לקאנטרי אליו רשמה אותן האם להיפגש עם חברות, מאחר והן כבר מנויות (במנוי שעשתה האם), הוא לא היה צריך לשלם עבור כניסתן, היה עליו לשלם רק עבור הכניסה שלו (ראה: עמ' 33 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 26-31).

70. בסופו של יום, התברר מחקירות ההורים כי הבנות רשומות לקאנטרי ***, שם נמצאות בחוגים, שם קבלו גם שיעורי שחיה, והאב לא רשם אותן לקאנטרי ***, אלא הכניס אותן מספר פעמים לקאנטרי *** אליו רשמה אותן האם, להיפגש עם חברות, כשלא היה צריך לשלם עבורן כי האם כבר שילמה עבור המנוי.

71. האב העיד תחילה בחקירתו כי לא יודע מה עלות החוגים של 3 הבנות (אליהן רשמה האם את הבנות), ולאחר מכן השיב בחקירתו כי הקטינות הולכות לחוגים, אך לא בימים שלו, אף פירט את עלותם: "יש לבנות חוג שחמט, חוג היפ הופ, חוג בלט נכנס במנוי של ***... חוג שחמט עולה 200 ₪ לכל חודש ***, ** חוג ציור 200 ₪...". (ראה: עמ' 32 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 30-31, עמ' 33 שורות 23-25).

בימים שני ורביעי, ימי הסדרי השהות עם האב, העיד האב כאמור, כי הן לא הולכות לחוגים אלא לדברים אחרים כגון ג'ימבורי מסיבות יום הולדת... (ראה: עמ' 33 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 3-4). עוד העיד כי הבנות אמרו לו שהן לומדות שחיה ומשער כי זה היה במסגרת המנוי (ראה: עמ' 34 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 4-5). האם העידה כי שילמה חוגי שחיה כל הקיץ, שיעורים פרטיים, בסכום של 6,000 ₪ וכי האב לא שילם על שום חוג עבור הבנות (ראה: עמ' 27 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 9-11).

72. עוד עולה מחילופי הווסט-אפ כי גם אחרי שהאם מעבירה לאב פרטים על חוג ריקוד לבנות ושואלת אותו קודם לרישומן לחוג אם רוצה להשתתף עימה, משיב לה: "בהתאם להחלטת בית המשפט בעניין המזונות שאני משלם, בסכום המזונות שאני משלם יש כדי לכסות גם עלויות חוגים, בנוסף אבקש שימי החוגים לא יהיו בימי הסדרי בהשהות שלי עם הבנות".
האם משיבה: "כאמא שאכפת לה מהתפתחות בנותיה אני אקבע להם חוגים בימים שלי בשמחה! לא ראיתי אזכור לכך שהמזונות מגלמים חוגים".
(ראה: עמ' 1-2 למוצג ת/1).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

73. כשנשאלה האם בחקירתה האם האב קונה חולצות בי"ס לבנות, השיבה: "אחרי מאבק. מהשניה שנפרדנו *** לא קנה לבנות תחתון. הוא היה לוקח ממני בגדים חדשים ומחזיר בלוי. עד היום אני רק קונה וקונה" (ראה: עמ' 26 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 27-29).

74. הקושי בשיתוף הפעולה בין ההורים עולה אף מחילופי הוויס-אפ בין ההורים בעניין הטיפול בכינים. כשפונה האם בוויס-אפ לאב באשר לטיפול בכינים: "*** ו*** יש מלא כינים חייב לטפל בימים הקרובים", משיב לה האב: "למה את לא מטפלת?", והיא משיבה לו: "טופל כל השבוע ועדיין יש מלא" (ראה: עמ' 4 למוצג נ/1).

75. נוכח כל האמור מצאתי לקבוע את האם כ"הורה מרכז" אליה יעביר האב את חלקו (מחצית) בהוצאות, כמפורט להלן.

76. כשנשאלה האם בחקירתה כמה מוציאה על ביגוד של הבנות, השיבה: בין 250 ₪ - 300 ₪ לכל ילדה (ראה: עמ' 27 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורה 17). האב השיב בחקירתו לעניין זה כי הסכום שמוציאה האם על ביגוד מופרך. הוא מעריך את ההוצאה בסכום של 100 ₪ לחודש לכל ילדה "אני מחושב בדברים האלה. לא קונה להן מותגים" (ראה: עמ' 37 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 13-8).

77. האם העידה בחקירתה כי תספורת עבור כל אחת מהקטינות עולה 120 ₪, ומספרת אותן כל 4-5 חודשים (ראה: עמ' 27 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 19-18). האב העיד לעניין זה כי הבנות מעולם לא הסתפרו וכי תספורת לילדה עולה 50 ₪ (ראה: עמ' 37 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 22-18).

78. האם העידה בחקירתה כי תחפושת בפורים עבור כל אחת מהבנות עולה 150 ₪ (ראה: עמ' 27 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 22-21), האב העיד כי השנה לא עלו לו תחפושות, אך תחפושת עולה 50 ₪ לכל אחת מהבנות (ראה: עמ' 37 לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 16-14).

האם העידה כי העלות לקאנטרי *** אליו נרשמה עם הבנות היא 550 ₪ לחודש לה ול- 3 הקטינות (ראה: עמ' 67 דלעיל).

האם אף העידה כי חוץ מהקאנטרי שילמה חוג ציור ל*** בסכום של 200 ₪ לחודש, וכן שילמה עבור ציוד לחוג זה. כמו כן העידה כי שילמה עבור חוג שחמט ל*** 160 ₪ לחודש,

האב אישר בחקירתו את החוגים אליהם רשמה האם את הקטינות (ראה: עמ' 27

לפרוטוקול הדיון מיום 1.6.20, שורות 8-6, וכן בסעיף 71 דלעיל).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

79. לאור כל האמור, לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושמעתי עדויותיהם, אני מעריכה את צרכי הביגוד וההנעלה של הקטינות שהן, לרבות תחפושת לפורים, לרבות חולצות ביי"ס, הוצאות עבור תספורת, חוג אחד לכל קטינה והציוד לחוג במסגרתו (ככל הנדרש), תנועת נוער, מנוי שנתי לקאנטרי לכל קטינה (הכולל חוגים במסגרתו), בסך של 800 ₪ לחודש עבור כל אחת מהקטינות, דהיינו: 400 לכל הורה לחודש עבור כל אחת מהקטינות.

אני רואה לנכון להורות כאמור כי **האם תהא ההורה המרכז** עבור ההוצאות שאינן תלויות שהות וכי האב יעביר לידיה מידי חודש (מחצית הסכום) סך של 400 ₪ לחודש עבור כל אחת מהבנות, למימון ההוצאות שפורטו בסעיף 79 דלעיל, וזאת נוכח יחס ההכנסות הדומה של ההורים.

האם תדאג לביצוע הרכישות הנ"ל עבור הקטינות.

80. אשר ליתר ההוצאות של הקטינות שאינן תלויות שהות - תשלומי בית ספר, צהרון, טיולים, קייטנות, תשלומי וועד לבי"ס, טיפולים רגשיים, ביטוח קופת חולים, הוצאות רפואיות חריגות כגון טיפולי שיניים, אורתודנט, משקפיים, ספרי לימוד ומכשירי כתיבה, שיעורי עזר (כמפורט אף להלן) - **בהתאם ליחס ההשתכרויות שבין ההורים (אשר כאמור לעיל דומה), וליחס זמני השהות של הקטינים אצל כל הורה, יישאו ההורים בחלקים שווים בעלות הוצאות אלה.**

האב יעביר לאם מחצית מכל ההוצאות הנ"ל בכפוף להצגת קבלות בפניו והאם תדאג לביצוע התשלומים למוסדות ולגורמים השונים, כפי שיפורט אף להלן.

81. אשר לשמחות, ימי הולדת, בת מצווה - ככל שיגיעו ההורים להסכמה כי ברצונם לחגוג יחדיו לבנות אירועים אלה, ויגיעו להסכמה בדבר גובה ההוצאה (שכן המדובר בהוצאות שאינן הכרחיות אלא בגדר הוצאות רשות שעל שני ההורים להסכים ולשאת בהן, ולא ניתן לחייב מי מהם לעשות כן) אזי יישאו הם בחלקים שווים בעלות האירוע.

82. לאור כל האמור נפסק כדלקמן:

למזונות עד גיל 6:

1. עד הגיע הקטינות *** ו-*** לגיל 6 (יום ***) יישא האב במזונותיהן בסכום של 1,200 ₪ לכל אחת מהן.

האב יישא במזונותיה של *** בסכום של 1,200 ₪ לחודש עד ליום ***.

החל מיום *** ועד הגיעה לגיל 6 – (יום ***) יישא האב במזונותיה בסכום של 1,400 ₪ לחודש (הכולל אף את חלקה בהוצאות המדור) (כמפורט אף בסעיף 51 לעיל).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

כמו כן יישא האב במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות של הקטינות ובמחצית התשלום עבור מוסדות החינוך בהם לומדות הקטינות (מחצית מעלות מסגרת ציבורית בלבד, לרבות צהרונים), ובמחצית חוג אחד לכל קטינה (לא במסגרת הקאנטרי).
ככל שמי מהקטינות השתתפה בחוג רק במסגרת הקאנטרי ישתתף האב במחציתו (במקרה זה תחושב עלות החוג כולו לפי רבע מהסכום החודשי הכולל ששולם לקאנטרי עבור האם ו-3 הבנות), בכפוף להצגת קבלות בפניו על התשלום.

תוקף החיובים הנ"ל מיום הגשת התביעה בקיזוז סכומים ששולמו עבור ההוצאות הנ"ל לאחר מועד הגשת התביעה.

למזונות מגיל 6:

2. ממועד הגיע כל אחת מהקטינות לגיל 6 ישלם האב לידי האם למזונות כל אחת מהקטינות סכום של 142 ₪, וכן עבור הצרכים שאינן תלווי שהות – 400 ₪ לכל אחת מהן, ובסה"כ: סכום של 542 ₪ לחודש.

למען הנוחות יעוגל הסכום ל- 550 ₪ עבור כל אחת מהבנות (להלן: "דמי המזונות").
האם תדאג לביצוע הרכישות והתשלומים עבור הצרכים המפורטים בסעיף 79 לעיל.

3. דמי המזונות ישולמו בכל 01 לחודש עבור כל חודש מראש.

4. תשלום ראשון של דמי המזונות השוטפים ישולם בתאריך ***.

5. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע לחודש *** 2020 והם יעודכנו מדי 3 חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע בהתאם למדד האחרון הידוע ביום העדכון.

6. בנוסף יישאו ההורים בחלקים שווים בתשלומי בית ספר, טיולים, ספרי לימוד ומכשירי כתיבה תשלומי וועד לבי"ס, וכל הוצאה אחרת שתידרש על ידי בית הספר, בניכוי מענק החינוך שתקבל האם מהמל"ל בתחילת שנה (ככל שתקבל), ובכפוף להצגת קבלות.

7. בנוסף יישאו ההורים בחלקים שווים בעלות צהרון (עד סוף כיתה ד של כל אחת מהבנות), קייטנות עבור כל אחת מהבנות, בכפוף להצגת קבלות.

8. בנוסף יישאו ההורים בחלקים שווים בהוצאות רפואיות חריגות אשר אינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי ו/או הביטוח הרפואי המשלים בו מבוטחות הקטינות לרבות: טיפולים רגשיים, ביטוח קופת חולים, טיפולי שיניים, אורתודנט, משקפיים, בכפוף להצגת קבלות.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- כל הוצאה רפואית חריגה תשולם על ידי ההורים כאמור בחלקים שווים, לאחר קבלת הוראה רפואית המאשרת את נחיצותה ולאחר שניתנה לכל הורה אפשרות לבדוק את ההוראה הרפואית שניתנה, נחיצותה ועלותה.
- במקרה של מחלוקת בין ההורים לעניין נחיצות ההוצאה הרפואית החריגה, יכריע בעניין רופא מומחה בתחום בו נדרשת ההוצאה הרפואית החריגה.
9. בנוסף יישאו ההורים במחצית הוצאות עבור שיעורי עזר לכל אחת מהבנות בכפוף להצגת אסמכתא/קבלה.
10. דמי המזונות ישולמו עד הגיע כל אחת מהקטינות לגיל 18 שנים או עד ליום סיום לימודיהן בבית ספר התיכון, עפ"י המאוחר מבין שני מועדים אלו.
11. בתקופה ממועד סיום תשלום דמי המזונות עפ"י האמור בסעיף 10 דלעיל ועד לסיום שירות החובה הצבאי בצה"ל או השירות הלאומי של כל אחת מהבנות (ככל וישרתו בצבא או בשירות לאומי), ישלם האב לידי האם סכום של 400 ₪ לחודש.
- התשלומים בתקופת השירות הצבאי או בתקופת השירות הלאומי ישולמו ע"י האב לידי האם כל עוד שהבנות ממשיכות להתגורר בבית האם בעת החופשות מצה"ל או מהשירות הלאומי.
- להסרת ספקות מוברר בזאת, כי מגורים בבית האם בעת החופשות מצה"ל או השירות הלאומי יחשבו כמגורים לעניין חיוב זה.
- היה ומי מהבנות תשרת בצה"ל או בשירות לאומי אך לא תתגורר בבית האם יבוצע התשלום ישירות לידיה.
12. תשלומי המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינות (קצבת הילדים) תועבר לידי האם, ותופקד על ידה לחשבון/תוכנית חסכון עבור הבנות עד הגיע כל אחת מהן לגיל 18.
83. בנסיבות העניין לא מצאתי לנכון לחייב בהוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.
84. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

ניתן היום, כ"ג סיוון תש"פ, 15 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

חגית מטילין, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 14076-10-16 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: